

“মৰমৰ সোন-বাবাক আৰু চক্ৰ খনক স্মৰণ কৰিবা, মুখেৰে একো কোৱাৰ দৰকাৰ নাই, মাথো এই নৰকৰ পৰা অন্তৰখন আঁতৰাই দিয়া তেতিয়া তুমি নিৰোগী হৈ যাবা।

প্ৰশ্ন:-বাবাই পোনপতীয়াকৈ আহি তোমাৰ শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তি কৰিবলৈ কোনটো মত দিয়ে ?

উত্তৰ:-সন্তান সকল তোমাৰ সকলো শেষ হৈ যাব। একো কামত নাহে এই কাৰণে বাবা আহিছে তোমাৰ সকলো সফল কৰি লোৱা। চিকিৎশালয় তথা মহাবিদ্যালয় স্থাপনা কৰি সকলোৰে কল্যাণ কৰা। সকলোকে পথ দেখুৱা। শ্ৰীমত মতে চলিবা

ধাৰণা:

১ এই অন্তিম জন্মত সম্পূৰ্ণ পবিত্ৰ হৈ পিতাক স্মৰণ কৰা। এই পাপী দুনীয়াখনৰ পৰা অন্তৰখন আঁতৰাই দিয়া।

২ স্বদৰ্শন চক্ৰ ধাৰী হোৱা। চিকিৎশালয় তথা মহাবিদ্যালয় স্থাপনা কৰি অনেক জনৰ কল্যাণ কৰা। প্ৰতি খোজতে সৰৌত্তম চিকিৎশকৰ শ্ৰীমত লোৱা।

বৰদান:-স্বদৰ্শন চক্ৰৰ উপাধীৰে পৰদৰ্শনৰ পৰা মুক্ত হৈ মায়াজীত হোৱা:-

- সংগম যুগত স্ব পিতাই সন্তান সকলক ভিন্ন ভিন্ন উপাধী দিছে, সেই উপাধীক স্মৰণ কৰি থাকিলেই শ্ৰেষ্ঠ স্থিতি হৈ যাব। মাথো বুদ্ধিৰে বৰ্ণনা নকৰিবা কিন্তু আসনত স্থিত হৈ যোৱা, যেনেকুৱা উপাধী তেনেকুৱা স্থিতি হব লাগে। যদি স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰীৰ উপাধী স্মৰণত থাকে তেতিয়া পৰদৰ্শন চলিব নোৱাৰে। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী মানেই মায়াজীত। মায়াই তেওঁ লোকৰ আগলৈ আহিবলৈ সাহসকো নকৰে। স্বদৰ্শন চক্ৰৰ আগত কোনেও বৈ থাকিব নোৱাৰে।

শ্লৌগান:বানপ্ৰস্থ্য স্থিতিৰ অনুভৱ কৰা আৰু আনকো কৰোৱা তেতিয়া লৰালি দিনৰ খেল শেষ হৈ যাব।

